నూతన దీపాలు

ఒక క్రొంగొత్త కాంతి చైతన్య ధార

సంచిక: 11 ప్రతి: 1

జనవరి - 2024

ఆరోదర్శన్ ట్రస్టు

హైదరాబాద్

Dr. Ramesh Bijlaniji's talk
on 24.11.2023

Interactive Session by Kavita Garu & Sunita Garu

విషయ సూచిక

సంచిక : 11	జనవరి - 2024	ప్రతి-1

విషయము **పుట**

ముందుమాట iii

మొదటి భాగం – కీ. శే. ప్రొ॥ మధుసూదన్ రెడ్డి గారి ఆంగ్ల రచనలకు అనువాదాలు

రెండవ భాగం – అనువాదాలు / స్వీయరచనలు

1. సాధన పరమార్థం **1**
రచన : శ్రీమతి సునీత శేఖర్

2. అపరిశుభ్రమైన గది – అస్తవ్యస్థ మనసు **6**
అనువాదం : శ్రీమతి క్షితిజ

3. హేతువు మాత్రమే నీ యజమాని కావాలి **8**
అనువాదం : శ్రీమతి కవిత శ్రీధర్

4. సరైన వైఖరి యొక్క శక్తి **10**
అనువాదం: శ్రీమతి పద్మశ్రీ

5. శ్రీ మాతారవిందుల ప్రథమ సమాగమం **12**
అనువాదం : శ్రీమతి కవిత శ్రీధర్

6. సందేశము **15**
అనువాదం : టి. రామకృష్ణారెడ్డి

7. బాల్య తృష్ణలు **16**
అనువాదం : శ్రీమతి కవిత శ్రీధర్

★ ★ ★

ముందుమాట

దీనిలో కీ.శే.ప్రొ॥ మధుసూదన్‌రెడ్డి గారు ఆంగ్లములో వ్రాసిన పుస్తకాలనుండి ఎంపిక చేసిన వ్యాసాలకు తర్జుమాలను, శ్రీ మాత, శ్రీ అరవిందుల మాటల తర్జుమాలను ప్రచురిస్తున్నాము.

సాధన పరమార్థం అభివృద్ధి. సాధనలో అభివృద్ధి వుండాలి. ఏ రంగంలోనైనా మనం సాధన చేస్తున్నాము అంటే మనలో అభివృద్ధి వుండాలి. ఎలాంటి అభివృద్ధి లేకుండా సాధన చేస్తూ కాలం గడపటమంటే కాలాన్ని వ్యర్థం చేయటమే.

సాధారణంగా మనలోని దుష్ట ప్రవృత్తులు మన చేత తెలివితక్కువ పనులు చేయిస్తాయి. ఉపరితల చర్యలతో ఎక్కువగా బాహ్యజీవితంలోనే కాలం గడుపుతున్నంతవరకు ఇది మన అవగాహనలోకి రాదు. ముందు ఆ ప్రవృత్తిని గురించిన ఎరుక మనకు కలగాలి. అంటారు సునీతగారు.

సరైన వైఖరి – ఒక వ్యక్తి మిమ్మల్ని చంపడానికి వచ్చినప్పుడు, మీరు సాధారణ స్పృహలో ఉండి, భయపడిపోతే అతను వచ్చిన పని చేయడంలో విజయం సాధిస్తాడు. భయం ఉన్నప్పటికీ కొంచెం పైకి లేచి దైవిక సహాయం కోసం మీరు పిలుపునిస్తే అతడు మిమ్మల్ని కోల్పోవచ్చు. మీకు స్వల్ప గాయం అవుతుంది. మీకు సరైన వైఖరి మరియు మీ చుట్టూ ఉన్న ప్రతి చోటా దైవిక ఉనికి ఉంటే అతడు మీ పైన వేలు కూడా ఎత్తలేడు అని శ్రీ మాత చెబుతున్నారని అంటారు శ్రీమతి పద్మశ్రీగారు.

వస్తువులను ఎలా వాడాలో తెలియని వ్యక్తులు వాటిని కలిగి ఉండటానికి అర్హులు కారు. శ్రీ అరబిందో తరచుగా తన లేఖలో ఈ విషయంపై రాస్తూ ఉండేవారు. భౌతిక వస్తువులను ఎలా చూసుకోవాలో మీకు తెలియకపోతే, వాటిని కలిగి ఉండటానికి మీకు అర్హత లేదు అని ఆయన అన్నారు అని అంటున్నారు శ్రీమతి క్షితిజ.

వారు లేనిదే నాకు ఉనికి లేదు.

నేను లేకుండా వారు అభివ్యక్తం కాలేరు – శ్రీ మాత, అన్నారని అంటున్నారు శ్రీమతి కవితారెడ్డిగారు.

శ్రీమతి సునీతగారు, శ్రీమతి కవితారెడ్డి గారు, శ్రీమతి పద్మశ్రీ గారు, మరియు శ్రీమతి క్షితిజగారు వ్రాసిన ఈ వ్యాసాలు చదివి వివరాలు తెలుసుకుందామా!!!

★ ★ ★

ప్రస్తుత క్లిష్ట పరిస్థితులలో ఈనాడు ప్రతి భారతీయుని కర్తవ్యం ఏమి?

నీ అల్ప అహంపూరిత వ్యక్తిత్వమును అతిశయించుము. భారత మాత అర్హ పుత్రుడవు కమ్ము. నీ ధర్మములను ఋజువుగా, సత్యపూరితముగ నొనర్చుము. సదా దివ్య కృపపై దృఢవిశ్వాసముతో, నిత్య సంతోషముతో నుండుము.

శ్రీమాత

ఓం నమోభగవతే

సాధన పరమార్థం

సాధన పరమార్థం అభివృద్ధి. సాధనలో అభివృద్ధి వుండాలి. ఏ రంగంలోనైనా మనం సాధన చేస్తున్నాము అంటే మనలో అభివృద్ధి వుండాలి. ఎలాంటి అభివృద్ధి లేకుండా సాధన చేస్తూ కాలం గడపటమంటే కాలాన్ని వ్యర్థం చేయటమే.

అలాగే చాలామంది ఏ సాధన లేకుండా, ఎందుకు జీవిస్తున్నారో తెలియకుండానే కాలం గడుపుతారు. ఆధ్యాత్మిక పురోగతి గురించిన ఎరుక వారికి వుండదు. పరిస్థితులు, సంఘటనల ప్రవాహపు ఒరవడితో పాటుగా ముందుకు సాగుతారు. మరి ఆధ్యాత్మికత తెలియని వారిలో ఎలాంటి పురోగతి వుండదా? వారు పరిణామప్రక్రియలో పాలు పంచుకోరా? అంటే ఆధ్యాత్మిక దృక్పథం లేని సామాన్య వ్యక్తుల విషయంలో కూడా కొంతవరకు అభివృద్ధి జరుగుతుంది. కానీ అది ప్రకృతి లయకు అనుగుణంగా పురోగమిస్తుంది. ఇటువంటి పురోగమనంలో శతాబ్దాలు, యుగాలు గడిచినా వ్యక్తిగత అభివృద్ధి కొంచెమే వుంటుంది. అలాంటప్పుడు పరిణామప్రక్రియ నెమ్మదిగా సాగుతుంది. ఉదాహరణకు జంతువు నుండి మనిషి ఆవిర్భవించడానికి కొన్ని కోట్ల సంవత్సరాలు పట్టింది. అది ఎటువంటి ప్రయత్నం లేకుండా ప్రకృతి పరంగా జరిగింది. మనిషి అలా కాదు. మనసుతో ఆవిర్భవించాడు గనుక సాధనతో, స్వప్రయత్నంతో పురోగమించగలడు.

ప్రతిమనిషిలో ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఏదో ఒక సందర్భంలో ఆధ్యాత్మిక స్పందనలకు బీజం పడుతుంది. ఎందుకంటే మనిషిలో భౌతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి చెందాలనే ఆకాంక్ష, ప్రేరేపణ సహజంగానే వుంటాయి. దీనికోసం చైతన్యంతో ప్రకృతి సహాయం తీసుకుంటాడు. ఇటువంటి ఆకాంక్ష ఇతర జీవులలో వుండదు. ఒక కుక్క తానున్న స్థితితో తృప్తి పడుతుంది తప్ప తాను ఏనుగులా అవ్వాలని కోరుకోదు. మనిషి పురోగమనదిశలో ఎప్పటికీ ప్రయత్నిస్తూనే వుంటాడు. మనలో నిబిడీకృతమై వున్న ఆకాంక్షను వెలికి తీసి దాని సహాయంతో సాధన కొనసాగించాలి. నిరంతర సాధనతో మాత్రమే శీఘ్రతరమైన,

చైతన్యవంతమైన అభివృద్ధి సాధ్యమవుతుంది. సాధనతో అనంతకాలంలో సాధించేదాన్ని అతి కొద్ది సంవత్సరాలలోనే సాధించగలుగుతాం. మన చుట్టూ ఉన్న పరిస్థితులను, మనకు ఎదురయ్యే సంఘటనలను, మన జీవితంలో జరిగే చర్య, ప్రతిచర్యలను – వీటన్నింటినీ అభివృద్ధికి ఉపకరణాలుగా మలుచుకోవటం కూడా సాధనలో భాగమే. మనలో చైతన్యం పెంచుకునే కొద్దీ మన చుట్టూ వున్న పరిస్థితులు, వ్యక్తులు మనకు అనుకూలంగా మారతారు.

సాధారణంగా మనలోని దుష్టప్రవృత్తులు మన చేత తెలివితక్కువ పనులు చేయిస్తాయి. ఉపరితల చర్యలతో ఎక్కువగా బాహ్యజీవితంలోనే కాలం గడుపుతున్నంతవరకు ఇది మన అవగాహనలోకి రాదు. ముందు ఆ ప్రవృత్తిని గురించిన ఎరుక మనకు కలగాలి. మనలోని తప్పును గుర్తించడం పరివర్తన వైపుగా వేసే మొదటి అడుగు. ఈ ఎరుక లేకపోతే అచేతన ద్వారా అదైవిక శక్తులు మనలోకి ప్రవేశించి మనల్ని బానిసలుగా చేసుకుంటాయి. ఎరుకతో గమనించుకుంటూ చెడు ప్రవృత్తితో మనకున్న సంబంధాన్ని విడగొట్టాలి. ఒక్కోసారి ఎంతో ఉదారంగా వుంటూ, భావాలలో, స్పందనలలో, ఆలోచనలలో ఎంతో ఔదార్యంగా ప్రవర్తిస్తాం. ఇతరుల లోపాలు, బలహీనతలు, దురభిప్రాయాలు వీటన్నింటిని విశాలమనసుతో సమ్మతిస్తాం. ఇంకోసారి దుస్సహమైన కాఠిన్యం, చెడు చేసిన వ్యక్తిని శిక్షించాలనే పగ, ప్రతీకారం తలెత్తుతాయి. అసూయ సంకుచితత్వము చోటు చేసుకుంటాయి. ఇది దుష్ట ప్రవృత్తి, మనలోని నీలి నీడ. మనలోని వ్యతిరేకతలను, బలహీనతలను గుర్తిస్తూ వాటిని నిర్మూలించే ప్రయత్నం జరగాలి. వీటిని తెలుసుకోవడం, ఎరుకతో వుండటం సాధనలో భాగమే. మన స్వభావం పట్ల , మన కదలికల పట్ల కూడ ఎరుక వుండాలి. ఇలా పూర్తి చైతన్యంతో వున్నపుడు తప్పుచేయడం గానీ, బలహీనతలకు లోను కావటం కానీ జరుగదు. అలాగే మనలోని ఇంకో భాగంలో సానుకూల దృక్పథము, ప్రకాశిస్తున్న వెలుగు వుంటుంది. ఈ వెలుగును మన నెగిటివిటీస్ మీదకు ప్రసరింపజేసినపుడు దుష్టస్వభావం మార్పు చెందుతుంది. మనలోని సత్యచేతన బహిర్గతమవుతుంది. అచేతన మన ఆలోచనల చుట్టూ వలయాన్ని సృష్టించి మన హృదయాన్ని దివ్యకాంతిని అందుకోకుండా చేస్తుంది.

అంతరంగంలో ఈ ఘర్షణను పసిగట్టడంలో మాత్రం నిజాయితి, స్పష్టత, చిత్తశుద్ధి వుండాలి.

అసురులను దునుమాడే దుర్గాదేవి తన కార్యాన్నీ ఎప్పటికప్పుడు ప్రారంభిస్తుంది. రాక్షసజాతి అంతమొందేవరకూ అసుర సంహారమనే కార్యం జరుగుతూనే వుంటుంది. వాళ్ళు ఈ లోకం నుండి సమూలంగా నిర్మూలించబడిన తర్వాత అలా జరుగదు. అంతవరకు, అసురశక్తుల ఉపయోగం వుంటుంది. అలాగే మనలో ఆకాంక్షను తీవ్రతరం చేయటానికి, మన చైతన్యాన్ని పారదర్శకం చేయడానికి దుష్ట ప్రవృత్తులు మనలో కొనసాగుతాయి. ఏ రోజున వీటి అవసరం తీరిపోతుందో, ఏరోజున చిత్తశుద్ధి స్వచ్ఛమైన స్వయంస్థితమవుతుందో ఆనాడు అవి అదృశ్యమవుతాయి. చాలామంది ఈ విషయాల మీద శ్రద్ధ వహించరు. ఆధ్యాత్మిక సాధనను ప్రార్థన ధ్యానాదులకు, పూజలు, వ్రతాలకు, యజ్ఞయాగాదులకు పరిమితం చేస్తారు. మనిషిలో స్వభావ పరివర్తన జరగనిదే సాధన ముందుకు పోదు.

సాధన చేస్తున్నకొద్దీ మనిషి చైతన్యంలో పరివర్తన జరగాలి. అంతరంగంలో చైతన్య పరివర్తనకు సిద్ధంగా వున్నవాళ్ళు ఎక్కడున్నా అభివృద్ధి చెందుతారు. దానికి సిద్ధంగా లేనివాళ్ళు అభివృద్ధి లేని సాధనతో కాలం గడుపుతారు. జీవిత ప్రధానశక్తి (సెంట్రల్ పవర్), ఉన్నత చైతన్యశక్తిగా (హైయర్ కాన్షియస్ పవర్) మార్పు చెందడం అభివృద్ధికి కొలమానం. మన ప్రస్తుత చైతన్యం గత స్మృతుల మీద, భవిష్యత్తు గురించిన భయాల మీద ఆధారపడి గందరగోళంగా వుంటుంది. తన నిజతత్వం నుండి, భగవంతుడి నుండి వేరుపడి అజ్ఞానంలో వుంది. ఇది నిరంతర ప్రత్యక్ష సంబంధంతో దైవంతో సంయోగంలో వుండే ఒక ఉన్నత చైతన్యంలోకి వృద్ధి చెందాలి. ఏ సాధనం ద్వారానైనా, ప్రార్థన గానీ, ధ్యానం గానీ, సమర్పణ గానీ చైతన్యం వృద్ధి చెందడమే ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి గుర్తు. చైతన్యం ఉన్నతమయ్యేకొద్దీ స్వార్థరహితంగా కారణరంగంలోకి దూకుతాం, అభివృద్ధిపథం వైపుగా అడుగేస్తాం.

అంతరంగంలో ఆకాంక్ష ఎంత తీవ్రంగా వుంది అన్నదానిపైన మన అభివృద్ధి ఆధారపడి వుంటుంది. మనలో చిత్తశుద్ధి , ఆకాంక్ష వున్నపుడు మన

అభివృద్ధికి తోడ్పడటానికి ప్రతిది మనకు అనుగుణంగా అమర్చబడుతుంది. ప్రత్యక్షంగా కానీ, పరోక్షంగా కానీ అభివృద్ధి చెందడానికి, కొత్తదానితో సపర్కంలోకి రావటంగానీ,అనవసరమైనది అదృశ్యమవ్వటానికిగానీ పరిస్థితులు కల్పించబడతాయి. ఒక సంపూర్ణ చైతన్యం మన చుట్టూ అన్నింటినీ క్రమపద్ధతిలో అమరుస్తుంది. బాహ్యంలోని అజ్ఞానంలో వున్నంతవరకూ ఇది అర్థం కాదు. దీన్ని గుర్తించలేక ఫిర్యాదు చేయటం, అడ్డుకోవటం కూడ జరగవచ్చు. మార్చడానికి ప్రయత్నం కూడా చేయవచ్చు. కానీ వివేచన పెరిగేకొద్దీ, సంఘటనలకు మనకు మధ్యన కొంత దూరం ఏర్పడినపుడు మన అభివృద్ధికి అదే అవసరమైనదన్న విషయం స్పష్టమవుతుంది. పరమేశ్వర సంకల్పాన్ని ఒప్పుకోకుండా అసమ్మతిని తెలియజేస్తాం. ఆ సంకల్పమే మనచుట్టూ అన్నింటినీ ఏర్పాటు చేస్తుంది. దైవం తాను కనపడకుండా వస్తాడు. ఆయన వచ్చేది మనం చూడలేము. మనలో ఆకాంక్ష తీవ్రమయ్యేకొద్దీ పరిస్థితులను ఏ విధంగా ఏర్పాటు చేస్తాడంటే కేవలం ఆయనకు సంబంధించిన వాటిని అడ్డుకునే ప్రతిదానిని మన దారి నుంచి తొలగిస్తాడు. ఇది ఉన్నతోన్నతమైన దైవానుగ్రహం.

మనం మన అంతర లోతుల్లోకి చూడటానికి సాహసించం. సాధనలో భాగంగా అనేక వేదాంత గ్రంథాలు పఠించవచ్చు, ఆధ్యాత్మిక బోధనలు, పురాణాలు శ్రవణం చేయచ్చు కానీ ఇవన్నీ ఒక్క దివ్యానుభూతికి సాటిరావు. ఈ అనుభూతి కలగాలంటే అంతర్ముఖం కావాలి. అంతరంగం లోని అంతరాంతరాలలోకి చొచ్చుకుపోయి మరుగున వున్న మన సత్యస్వరూపాన్ని శోధించి గ్రహించాలి.

పైకి కనిపించే వ్యక్తిత్వం మన నిజమైన అస్తిత్వం కాదు. మనిషిలో బాహ్యానికి కనిపించే వ్యక్తిత్వం అతడి అంతరాత్మ పరిణామంలో ఎంతవరకు వికసించుకుని వుంటుందో దాని ఫలితమే. అనేక వ్యతిరేకతలతో, ఉపరితల జీవితంతో అంతరాత్మకు మసుగు వేయబడివుంది. ఉపరితలం మీద తీసుకునే చర్యలతో, చేసే ఆలోచనలతో సమ్మిళితమైన తాత్కాల వ్యక్తిత్వాన్ని 'నేను' అనుకుంటాం. యదార్థానికి 'నేను' అంటే ముసుగులో వున్న మన అంతరాత్మనే. ఈ ముసుగు తొలగాలంటే అంతరంలోకి పయనిస్తూ మన యదార్థ అస్తిత్వాన్ని కనిపెట్టాలి.

మనలో ఇంకా పూర్తిగా అభివ్యక్తం గాని దివ్యత్వం దాగి వుంది. ఈ దివ్యత్వాన్ని బహిర్గతం చేసే క్షేత్రం మన జీవితం. జీవితమంతా ఒక అనుభవ క్షేత్రమే. జీవితంమొత్తం సాధన కావాలి కానీ, జీవితంలో సాధన ఒక భాగం కాకూడదు. జీవితం మొత్తం సాధనే. ఏ పనీ చేయకపోతే ఎటువంటి అనుభవమూ రాదు. మన ప్రతి కదలిక, ప్రతి ఆలోచన, చేసే ప్రతి పని అనుభవమే. మనం అంతర్గతంగా పొందాలనుకునే అభివృద్ధికి, మనం నిర్వర్తించే చర్య అనుభవంలోని భాగమవుతుంది. ఏ పనీ చేయకుండా ధ్యానంలో, చింతనలో వుండిపోతే పురోగతి సాధించామో లేదో కూడా తెలియదు. అలా కాకుండా పనిచేయడం మొదలుపెడితే, దానికి సంబంధించిన పరిస్థితులు, ఇతరులతో సాన్నిహిత్యం,విషయవ్యాపకం ఇవన్నీ కూడా అనుభవరంగమే అవుతాయి. దానివలన ఇంతవరకు సాధించిన ప్రగతే కాకుండా ఇంకా సాధించవలసిన పురోగతి కూడా అర్థమవుతుంది. అన్ని పరిస్థితులలో ప్రశాంతంగా, ఎక్కువ చైతన్యవంతంగా, ఇంకా దృఢంగా, స్వార్థం లేకుండా, కోరికల్లేకుండా వుంటున్నామా లేదా అన్నది అర్థమవుతుంది. ఎప్పుడూ ధ్యానంలో వుంటే పూర్తిగా సిద్ధులు కలిగినట్లుగా అనిపించవచ్చు, అది మన భావన కావచ్చు. ఏ పని చేస్తున్నా పరిపూర్ణంగా చేయటమే భగవంతుడికి చేసే ఉత్కృష్ట సేవ అన్నారు శ్రీమాత.

ప్రతి వ్యక్తి తన శక్తియుక్తులు, తన ఇష్టాఇష్టాల మేరకు బాహ్యాకార్యసరళిని ఎంచుకోవాలి. భూమిమీద జన్మించడం పూర్వజన్మ విశేషం. ఈ జగన్నాటకంలో ఉచిత పాత్రను పోషించి, జన్మ సార్థకం చేసుకోవడమే నిజమైన అభివృద్ధి. సృష్టిలో దైవప్రభావం వుందనడానికి సంకేతం అభివృద్ధే. ఉన్నతి చెందడానికి వేరే ఏ ఇతర జీవికి లేని మానసిక చైతన్యం మనిషికి ఇవ్వబడింది. దీన్ని సద్వినియోగ పరుచుకోవడం మన జీవనపరమార్థం.

– సునీతాశేఖర్

★ ★ ★

అపరిశుభ్రమైన గది - అస్తవ్యస్థ మనసు

వస్తువులను ఎలా వాడాలో తెలియని వ్యక్తులు వాటిని కలిగి ఉండటానికి అర్హులు కారు. శ్రీ అరబిందో తరచుగా తన లేఖలో ఈ విషయంపై రాస్తూ ఉండేవారు. భౌతిక వస్తువులను ఎలా చూసుకోవాలో మీకు తెలియకపోతే, వాటిని కలిగి ఉండటానికి మీకు అర్హత లేదు అని ఆయన అన్నారు. నిజానికి ఇలా వస్తువులను కలిగి ఉండటం మానవుడిలో ఒక రకమైన స్వార్థ పూరితమైన మనస్తత్వాన్నీ మరియు గందరగోళాన్ని చూపుతుంది. ఇది మంచి సంకేతం కాదు. ఆపై వారు పెద్దయ్యాక, వారిలో కొందరు అల్మారాను లేదా బీరువాను సక్రమంగా ఉంచుకోలేరు. వారు చాలా చక్కగా మరియు చాలా అందంగా కనిపించే గదిలో ఉన్నప్పటికీ, మీరు వారి బీరువా లేదా అల్మారాను తెరుస్తే యుద్ధరంగంలా ఉంటుంది! అంతా గజిబిజిగా. ఒక క్రమ పద్ధతిలో కాక అస్తవ్యస్తంగా ఉండటాన్ని మీరు చూస్తారు. పేలవమైన ఆలోచనలు కలిగిన వారి భౌతిక వస్తువులు అదే స్థితిలో ఉంటాయి. వారి ఆలోచనలను సరిగ్గా నిర్వహించలేదు . వారు వాటిని సరైన పద్ధతిలో ఉంచలేదు. వారు గందరగోళంలో నివసిస్తున్నారు. మరియు ఇది ఖచ్చితమైన సంకేతం, నేను ఈ నియమానికి మినహాయింపును ఎన్నడూ చూడలేదు: తమ వస్తువులను ఎలా ఉంచుకోవాలో తెలియని వ్యక్తులు-వారి తలలో ఆలోచనలు నిరంతరం గందరగోళంలో ఉన్నాయి. అవి కలిసి ఉన్నాయి, చాలా విరుద్ధమైన ఆలోచనలు కలిసి ఉంటాయి మరియు అధిక సంశ్లేషణ ద్వారా కాదు, మీరు నమ్మరు: కేవలం రుగ్మత మరియు వారి ఆలోచనలను నిర్వహించడానికి అసమర్థత. మీరు వారి గదిలోకి ప్రవేశించి, వారి టేబుల్ అరలను తెరిచి, వారి అల్మరాలోకి చూడగలిగితే, మీరు వ్యక్తులతో పది నిమిషాలు కూడా మాట్లాడవలసిన అవసరం లేదు. వారు ఏ స్థితిలో ఉన్నారో మీకు తెలుసుకదా?

మరోవైపు, ఒక వ్యక్తి (నేను ఆ తర్వాత మీ అందరికీ చెబుతాను) తన గదిలో వందల పుస్తకాలు, లెక్క లేనన్ని కాగితాలు, నోటు పుస్తకాలు ఎన్నో రకాల వస్తువులను కలిగి ఉన్నాడు, కాబట్టి మీరు గదిలోకి ప్రవేశించి పుస్తకాలు పేపర్ల కుప్ప చూస్తారు, అది చాలా నిండి ఉంది. కానీ మీరు చిన్న కాగితాన్ని

దాని స్థానంలో నుండి మార్చడంలో పొరపాటు చేస్తే, అతను దానిని వెంటనే తెలుసుకుని, “నా వస్తువులను ఎవరు తాకారు?” అని అడిగాడు, మీరు లోపలికి వచ్చినప్పుడు, మీరు చాలా కోల్పోయినట్లు అనిపిస్తుంది. ప్రతి వస్తువుకు దాని స్థానం ఉంది, ఇది చాలా స్పృహతో జరిగింది , నేను మీకు చెప్తున్నా ను, ఒక పేపర్ స్థానభ్రంశం చెందితే–ఉదాహరణకు, విషయాలను క్రమబద్ధీకరించాలనే ఆలోచనతో ఒక లేఖ లేదా మరేదైనా నోట్స్ ఉన్న కాగితం ఒక ప్రదేశం నుండి తీసివేసి మరొక చోట ఉంచబడితే, “మీరు నా వస్తువులను తాకారు: మీరు వాటిని స్థానభ్రంశం చేసారు, మీరు నా వస్తువులను అస్తవ్యస్తంగా ఉంచారు.” అని శ్రీ అరబిందో! అంటే మీరు క్రమాన్ని గందరగోళానికి గురి చేయకూడదు. సహజంగా మీ దగ్గర డజను పుస్తకాలు మరియు చాలా పరిమిత సంఖ్యలో వస్తువులు ఉంటే, వాటిని క్రమంలో ఉంచడం చాలా సులభం, కానీ లెక్క లేనన్ని విషయాలు ఒక క్రమంలో ఉంచడం మరియు తార్కిక, స్పృహ, తెలివైన క్రమంలో ఉంచడానికి సంస్థాగత సామర్థ్యం అవసరం.

3 ఫిబ్రవరి, 1954 అనువాదం – **శ్రీమతి క్షితిజ**

సర్వం శ్రీ మాతృ చరణారవిందార్పణమస్తు

★ ★ ★

భారత దేశ భవిష్యత్తు బహు స్పష్టము. భారతదేశము ప్రపంచమునకు గురువు. ప్రపంచ భవిష్య నిర్మాణము భారత దేశముపై ఆధార పడినది. భారత దేశము స జీవాత్మ. భారతదేశము ప్రపంచమునందు గల ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును మూర్తీభవింప చేసుకొనుచున్నది. ఈ రంగమునందు భారత దేశమునకు గల ఆధ్యాత్మిక ప్రాముఖ్యతను భారత ప్రభుత్వము గుర్తించి తదను గుణ్యముగా తమ కార్యములను ప్రణాళీకరించుకొనవలెను

హేతువు మాత్రమే నీ యజమాని కావాలి

ఒక మంచి జీవితాన్ని నడిపేందుకు ఈ దేహము నుండి పొందవలసినదంతా పొందేందుకు అతి పిన్న వయస్సునుండే హేతువుననుసరించి జీవించడం చాలా అవసరం. అంటే అది హేతువాదానికి లేదా ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి సంబంధించిన ప్రశ్న కాదు. కానీ, ప్రతి పాఠశాలలో, ప్రతి గృహంలో సర్వ ప్రదేశాలలో తెలుసుకోవలసిన, నేర్వవలసిన విషయాలలో అత్యంత ప్రధానమైనది. మనిషి అనేవాడు ప్రాథమికంగా, మానసికంగా జీవి. మనిషిగా జీవించాలంటే ఇక్కడ వేరే విషయాలను గురించి మాట్లాడటం లేదు. కేవలం మానవుడిగా జీవించాలంటేనే– మానవుడు హేతువు ద్వారానే ప్రభావితుడు కావాలి గాని, ప్రాణిక స్వభావాన్ననుసరించి కాదు. ఇది ప్రతి పిల్లవానికి అవశ్యం చెప్పాల్సిన విషయం. మనిషి ఆలోచించడం అనేది ప్రారంభించగానే అతనికి చెప్పాల్సిన విషయం ఏమిటంటే అతడు తనలో పొడచూపే ఉన్నతమైన హేతువును మాత్రమే అనుసరించాలి. హేతువు అనేది మానవనైజానికి మార్గదర్శి. అతడు తన ప్రేరణలకు లోను కాకుండా విచక్షణనుసరించి జీవించి తీరాలి. ఇక్కడ యోగాన్ని గురించి చెప్పడంలేదు. ఆధ్యాత్మిక జీవితాన్ని గురించి కూడ ఏమి చెప్పడంలేదు. అదెంత మాత్రం గాదు, దానితో ఏమాత్రం సంబంధంలేదు. ఇది మానవ జీవితానికి సంబంధించిన ప్రాథమిక విషయం. మానవ జీవితానికి అదే పునాది. ఎవరైతే హేతువునకు కాక ఇతరత్రా ఆమోదిస్తాడో అతడు పశువు కన్నా హీనుడు. అదంతే. ఈ విషయాన్ని అన్నివేళల చెప్పి తీరాలి. పిల్లలకు ఇవ్వవలసిన ప్రాథమిక విద్య.

ఇంక ఈ విచక్షణా జ్ఞానానికి అంతం ఎపుడంటే భగవంతుని సంకల్పాన్ని ప్రతిఫలించే అంతరాత్మ ఏలుబడిలోనికి వచ్చిన తర్వాతనే. అంతవరకు హేతువు ప్రాతిపదిక ద్వారానే జీవించాలి. తప్పదు.

ఎంతగా ఉపయోగించుకుంటే అంతగా హేతువు వికసిస్తుంది

హేతువు ఏవిధంగా అభివృద్ధి చెందును...?

ఓహ్! దాన్ని ఉపయోగించడంద్వారా.

కండలరాలను ఎలాగో అలా హేతువును ఉపయోగించుకొనడం ద్వారా అభివృద్ధి చెందుతుంది. ఇవన్నీ మనం ఎంతగా ఉయోగించుకుంటే అంతగా అభివృద్ధి చెందుతాయి. ప్రతివారు కారణబద్ధులై వుండి దానిని మాత్రం ఉపయోగించుకోలేదు. వ్యతిరేక ప్రేరణలు కలిగిన కొందరు హేతువు పేరు వింటేనే కలత చెందెదరు. అందువలన వారు దానిని ఆలకించకుండా ఉండడాన్ని అభిలషించి, ఇక సర్వసాధారణంగా అదే అలవాటుగా మారి, పురోభివృద్ధిని, అది అందించే జ్ఞానాన్ని మరింతగా నష్టపోతారు.

హేతువును వృద్ధి చేసుకుంటే చిత్తశుద్ధితో కార్యక్రమములు నిర్వర్తించాలనే వాంఛ కలుగుతుంది. "నాలో విచక్షణను మరింతగా వికసింపచేసుకోవాలి" అని ఒక ప్రక్క అనుకుంటేనే మరోప్రక్కనే పనులు నీవు నిర్వర్తించేటపుడు నీలోని విచక్షణను నీవు విన్పించుకోవు. అలాంటపుడు నీవు అనుకున్నట్లుగా నీవు వుండవు. ఎందుకంటే నీలోని హేతువు "దీనిని చేయవద్దు" దీనిని ఇలా చెయ్యి" అని చెప్పినప్పుడల్లా నీవు అందుకు వ్యతిరేకంగా చేస్తావు. అందువలన అదింక చెప్పేందుకు ముందుకు రాదు. ఆ అలవాటుకు నీవు దూరమవుతావు.

అనువాదం : కవితా శ్రీధర్

From The Sunlit Path

★ ★ ★

దైవశక్తి మాత్రమే భారత దేశమునకు సహాయపడగలదు. దేశమునందు విశ్వాసము సంఘటితత్వము నెలకొల్పినచో , ఇది మానవ నిర్మిత శక్తులన్నిటి కన్న అధిక తమ శక్తి వంతమైనది.

సరైన వైఖరి యొక్క శక్తి

ఎల్లప్పుడూ జరిగేది ఉత్తమమైనదేనా? జరిగిందంతా జరగవలసి ఉందని స్పష్టంగా ఉంది. అది వేరే విధంగా జరగదు. సార్వత్రిక నిర్ణయాత్మకత ద్వారా జరగాలి. కానీ అది జరిగిన తర్వాత మాత్రమే చెప్పగలము. ముందు కాదు. ఎందుకంటే జరగవలసిన ఉత్తమమైన సమస్య వ్యక్తిగత సమస్య. వ్యక్తి దేశమైనా లేదా ఒక మానవుడైన ప్రతిదీ వ్యక్తిగత వైఖరిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఒకవేళ జరగబోయే పరిస్థితుల మధ్య మీరు సాధ్యమైనంత అత్యున్నత వైఖరి అలవర్చుకోవచ్చు– అంటే మీ స్పృహను అత్యున్నత స్పృహతో సన్నిహితంగా ఉంచినట్లయితే మీకు జరిగేది ఖచ్చితంగా ఉత్తమమైనదై ఉంటుందని చెప్పవచ్చు. కానీ మీరు ఈ స్పృహ నుండి అధోస్థితికి వచ్చిన, మీరు మీ ఉత్తమ స్పృహలో లేకపోవడం అనే సాధారణ కారణంతో జరగదు. ప్రతి ఒక్కరి తక్షణ ప్రభావ పరిధిలో సరైన వైఖరి కలిగి ఉంటే, ప్రతి పరిస్థితిని ప్రయోజనకరంగా మార్చగల శక్తిని కలిగి ఉండడమే కాకుండా పరిస్థితిని కూడా మార్చగలదని నేను ధ్రువీకరించేంత వరకు వెళుతున్నాను. ఉదాహరణకు ఒక వ్యక్తి మిమ్మల్ని చంపడానికి వచ్చినప్పుడు, మీరు సాధారణ స్పృహలో ఉండి, భయపడిపోతే అతను వచ్చిన పని చేయడంలో విజయం సాధిస్తాడు. భయం ఉన్నప్పటికీ కొంచెం పైకి లేచి దైవిక సహాయం కోసం మీరు పిలుపునిస్తే అతడు మిమ్మల్ని కోల్పోవచ్చు. మీకు స్వల్ప గాయం అవుతుంది. మీకు సరైన వైఖరి మరియు మీ చుట్టూ ఉన్న ప్రతి చోటా దైవిక ఉనికి ఉంటే అతడు మీ పైన వేలు కూడా ఎత్తలేడు.

ఈ సత్యం పరివర్తన యొక్క మొత్తం సమస్యకు కీలకం. ఎప్పుడూ దైవిక సన్నిధితో సన్నిహితంగా ఉండండి. దానికి తగ్గట్టుగా ఉండండి. ఉత్తమమైనదే జరుగుతుంది. అయితే ప్రపంచం ఒక్కసారిగా మారదు. కానీ అది సాధ్యమైనంత వేగంగా ముందుకు సాగుతుంది. ఇది యోగా యొక్క సరళమైన మార్గంలో కొనసాగితే మాత్రమే అని మరిచిపోకండి. మీరు పక్కకు తప్పుకొని మీ మార్గాన్ని కోల్పోయి అడవిలో నిస్సహాయంగా తిరుగుతుంటే కాదు.

మీలో ప్రతి ఒక్కరూ మీ వంతు కృషి చేస్తే, సరైన సహకారం ఉంటుంది. మరియు ఫలితం కూడా చాలా వేగవంతంగా ఉంటుంది. సరైన వైఖరి యొక్క శక్తికి నాకు అసంఖ్యాక ఉదాహరణలు ఉన్నాయి. ఒకే వ్యక్తి సరైన వైఖరితో విపత్తుల నుండి రక్షింపబడిన సందర్భాలను నేను చూశాను. కానీ అది చాలా ఎత్తులో ఎక్కడా ఉండని వైఖరి అయి ఉండాలి. శరీరాన్ని దాని సాధారణ ప్రతి చర్యలకు వదిలి వేస్తుంది. “దేవుని కోరిక నెరవేరనివ్వండి” అని మీరు అలా ఉన్నతంగా ఉంటే, మీరు కూడా చంపబడవచ్చు. ఎందుకంటే మీ శరీరం భయంతో వణుకుతున్నట్లు ఉండవచ్చు విషయం ఏమిటంటే శరీరంలోనే నిజమైన స్పృహను కలిగి ఉండటం మరియు కనీసం భయం లేకుండా మరియు దైవిక శాంతితో నిండి ఉండటం అప్పుడు నిజంగా ప్రమాదం లేదు మనుష్యుల దాడులను నివారించడమే కాకుండా, మృగాలు కూడా మరియు మూలకాలను కూడా ప్రభావితం చేయవచ్చు. నేను మీకు ఒక చిన్న ఉదాహరణ ఇవ్వగలను. ఆ ప్రదేశం అంతా విపరీతమైన శబ్దం. వర్షం కురిసిన గొప్ప తుఫాను రాత్రి మీకు గుర్తుంది. నేను శ్రీ అరవిందుల గదికి వెళ్లి కిటికీలు మూయడానికి సహాయం చేయాలని అనుకున్నాను. నేను ఆ తలుపులు తెరిచి చూడగా ఆయన తన బల్ల వద్ద నిశ్శబ్దంగా కూర్చుని వ్రాస్తున్నారు. బయట తుఫాను ఉధృతంగా ఉంది ఎవరూ కలలో ఊహించని విధంగా గదిలో అంత ఘనమైన శాంతి ఉంది. కిటికీలన్నీ తెరిచి ఉన్నాయి. ఒక్క చుక్క వర్షం కూడా లోపలికి రావడం లేదు.

శ్రీ మాత

అనువాదం - శ్రీమతి పద్మశ్రీ

From: The Power of Right Attitude
Words of the Mother & Sri Aurobindo

★ ★ ★

శ్రీమాతారవిందుల ప్రథమ సమాగమం

ఒక్కరిలోనే - ఆ ఇరువురు

అమరులైన వారిరువురు - ఒక్కరే

ఒకే అస్థిత్వం - రెండు శరీరాలుగా రూపొందింది...

- అంటారు శ్రీ అరవిందులు, సావిత్రి మహాకావ్యంలో...

Without him I exist not

Without me He is unmanifest

వారు లేనిదే నాకు ఉనికి లేదు

నేను లేకుండా వారు అభివ్యక్తం కాలేరు - అంటారు శ్రీమాత

1914 సంవత్సరము మార్చి 29వ తేదీ మధ్యాహ్నం గం.3.30 ని॥లకు మొదటిసారి అమ్మ శ్రీ అరవిందులను చూడగానే తన స్వప్నాలలో పలుమార్లు దర్శనమిచ్చి యోగసూచనలు అందించిన మహనీయమూర్తి వీరే కదా, తాను "కృష్ణా" అని పిలుచుకునేది వీరినే కదా అని వెంటనే గుర్తించింది.

ఇక శ్రీ అరవిందుల వారు మిర్రా (మదర్)ను చూసిన క్షణంలోనే ఆమె శక్తి స్వరూపిణిగా, శ్రీమాతగా, ఆదిపరాశక్తిగా గుర్తించారు. ఇంతవరకు సృష్టిలో ఇలా సంపూర్ణ సమర్పణను గావించుకున్నవారు న భూతో న భవిష్యతి అని అనుకున్నారు. తనను తాను మనస్సును శూన్యం చేసుకొని ఆ దైవానికి సమస్తంగా అర్పించుకున్నారు మిర్రా.

ఆ మర్నాడు అనగా మార్చి 30వ తేదీన....

"వేలాదిమంది ప్రగాఢ నిశ్చేతనయందు మునిగివున్నప్పటికీ చింతింపవలసిన అవసరము లేదు. మేము నిన్న దర్శించిన మహనీయుడు, మహాపురుషుడు ఈ భూమిమీద ఉన్నారు. త్వరలోనే అందకారం తేజస్సుగా, ప్రకాశముగా మారుననియు, దైవ పరిపాలన ఈ భువిపై స్థాపించబడి రాజ్యమేలునని, వారి ఉనికివల్ల రుజువు అవుతున్నది". అనంత కృతజ్ఞతతో నా

హృదయము నిండినది. నా భక్తి మాటలకందనిది, నా పూజ్యభావము నిరామయము...

– అని శ్రీమాత తన డైరీలో రాసారు.

నూతన యుగారంభానికి ఈ రెండు (ద్వి) క్రియాత్మక శక్తుల కలయిక, విశ్వ మానవాళిని ముమ్ముందు మహోన్నత మానవజాతిగా మలచడానికి పునాదియైన ఆధ్యాత్మిక సత్యం, ప్రపంచ పరిణామక్రమాన్ని అనేక శతాబ్దాల ముందుకు తీసుకుని వెళ్లాల్సిన ఆవశ్యకతను ఈ ద్వివిధ శక్తుల కలయిక సాకారం చేసింది. భూమి యొక్క చైతన్యాన్ని సమూలంగా రూపాంతరీకరించడానికి బీజాలు పడ్డ దివ్యక్షణాలు, దైవప్రణాళిక మూర్తీభవించిన, దివ్యచైతన్య శక్తుల రూపమే దివ్యమాత. ఆమెయే సర్వమునకు మాత.

దివ్యమాత ఒకరే కానీ, మన ముందు విభిన్న రూపాలలో ప్రత్యక్షమౌతుంది. ఆమె స్వయంగా భగవంతుని చిత్‌శక్తి, పూర్ణ సత్య చేతనకు చెందిన పరిపూర్ణ స్వరూపం. ఆమెయే అతిమానస చేతనాయమయి! విశ్వపరిణామ శక్తి! సమస్త విశ్వం. "వ్యక్తం" లేదా "అవ్యక్తం" సకల సృష్టి అంతా ఆ తల్లి నుండి ఆవిర్భవించినదే! ఆమె సృజించినదే! మనం ఆరాధించే ఆ దివ్యమాతనే, ఆ ఏకైక వ్యక్తి సర్వసృష్టిని పాలించే చిచ్ఛక్తి. గతకాలం నుండి మనం కొలుస్తూ, కీర్తిస్తూ, ఆరాధించుకుంటున్న స్వరూపాలన్నీ ఆ పరమోన్నత "జగన్మాత" శక్తుల నుండి ఉద్భవించిన వివిధ రూపాలు, అంశాలు, విభూతులు, ఆమెకు అనేక పార్శ్వాలున్నాయి. ఆమె వేగాన్ని అనుసరించడం, ఎంత వేగవంతమైన మనస్సుకైనా అత్యంత స్వేచ్ఛ కలిగిన ఎంతటి బుద్ధిశాలురకైనా అసాధ్యం. దివ్యమాత పరాత్పరుని చేతన మరియు శక్తి. తాను సృజించిన దానంతటి కన్నా ఎంతో పైన ఆమె కొలువై వున్నది.

భారత ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాల్లో దుర్గ, కాళి, పార్వతి, ఉమ, చండి, లలిత వంటి అనేక మూర్తులను "అమ్మ" అభివర్ణించటం జరిగినది. ఆ స్వరూపాలన్నీ సృష్టికి ఉన్నత సత్యంవైపు, వెలుగువైపు నడిపించడానికి మనని ఒకింత సంసిద్ధం చేసేందుకు వెలువడిన "అమ్మ" పాక్షిక అంశాలు రూపాలు మాత్రమే. ఇవి మన ప్రకృతిని, స్వభావాల్ని పరిపూర్ణంగా మార్చలేవు. చిచ్ఛక్తితో ఏకత్వం సిద్ధించిన దివ్యమాత. దివ్య మహాశక్తి విశ్వాతీతమై లోకాలన్నింటిపైన

అధిష్టించి, ఆ పరాత్పరునికి, ఈ సృష్టికి మధ్య సంధానకర్తయై, అలాగే మానవ మూర్తిత్వానికి, దివ్య ప్రకృతికి నడుమ, మధ్యవర్తిత్వం నెరుపుతూ వారధిగా ఉంటుంది.

ఆమె సువర్ణ వారధి, మహోద్భుత వహ్ని

ఆమె అతీత హృదయ (మానస) ప్రదీప్త ప్రకాశం

ఆమె దివ్య ప్రగాఢ లోతుల్లోని నిశ్శబ్ద శక్తి

ఆమె అనంత సూర్యులను వెలిగించే తేజోరాశి

సర్వమంగళ మాంగళ్యే శివే సర్వార్థ సాధకే ।
శరణ్యే త్ర్యంబకే దేవి! నారాయణీ నమోస్తుతే ॥

- కవితా శ్రీధర్

★ ★ ★

ఇదొక నిశ్చయమైన మలుపు

ఈ పృథ్వీ చక్రంలో మరోసారి ఇది నిశ్చయంగా మరో మలుపు, అన్నివైపుల నుండి "ఇపుడేం జరుగబోతున్నది" అని నన్ను అడుగుతున్నారు. ప్రతిచోట ఏవో ఒక వేదన, ఏదో ఒక భయం, ఏదో ఒక ఊహ. "ఇపుడేం జరగబోతున్నది?". మానవుడు ఆధ్యాత్మికముగ వికసించాలనుకుంటేనే దీనికి సరైన పరిష్కారం వుంటుంది. ఏ కొందరు వ్యక్తులైనా స్వచ్ఛమైన బంగారంగా మారినపుడు మాత్రమే ఈ పరిస్థితి మారే అవకాశం ఉంది. అదే అత్యవసరముగా మారవలసిన సమయం ఇది.

మనలో ఈవిధమైన ధీరత్వంను, ఇలాంటి నిర్భయత్వమును దైవం మననుండి కోరుతున్నాడు. అలాంటి వారే మనం ఎదుర్కొంటున్న సంకటములన్నింటి నుండీ, మనలోని అపవిత్రతల నుండి బయటపడవేయగలరు. అపవిత్రముల నుండి, భయంకరమైన పరిస్థితుల నుండి ఈ నాగరిక సమాజాన్ని అంధకార బంధురమైన వాటినుండి బయటపడే పరిస్థితులు తీసుకురాకుండా ఉండగలడా?

ఇదీ నేడు మన ముందున్న సమస్య. ఈ సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని ఎవరికి వారే తమదైన స్వీయ పద్ధతిలో చూడగలుగుతారు.

సందేశము

మూలము: శ్రీ అరవిందులు **స్వేచ్ఛానువాదం: టి. రామకృష్ణారెడ్డి**

లోకమున సామాన్యముగ కవు
లూహ చేతురు మృత్యువును మరిగ
బాహ్యమౌ క్లేశముల గూరిచి
బహు విదారక విషయములుగా.

కాని బాగుగ వితర్కించిన
చో నిజమ్ముగ ఆత్మ విఫలము
లే విషాదాంతములు మానవ
జీవితము నందని స్ఫురించును.

జీవులకు పరమాత్మ సన్నిధి
చేరు ఆరోహణ పథమ్ము ప్ర
బోధ పరచుటె వారి నిజ విజ
యాత్మకమ్మగు వీర కావ్యము.

నిజమైన అధ్యాత్మికత జీవితమును త్యజించుట కాదు: కానీ, జీవితమును దివ్య పరిపూర్ణతతో పరిపూర్ణ మొనరించుటయే, అది. దీనినే భారత దేశము ప్రపంచమునకు ఈనాడు చూపి తీరవలెను.

బాల్య తృష్ణలు

"మధుమయీ మాతా! పిల్లవాడు నిరంతరం అడిగే అలవాటునుండి బయటపడడంలో మనమేవిధంగా సాయం చేయగలం"?

అందుకు అనేక మార్గాలున్నాయి. అయితే ప్రథమంగా అందరు తప్పనిసరిగా గ్రహించాల్సినది. అతడు ఆలోచనలను, సంవేదనలను వ్యక్తీకరించడంను ఎపుడూ అడ్డుకోకూడదు. మానవులంతా ఇదే చేస్తూ వారిని కోప్పడుతూ, తిడుతూ, శిక్షలు విధిస్తూ వుంటారు. ఇక అతనికి ఉపశమనం లభించదు. "నీవు అది చేయకూడదు, ఇది చెయ్యలేవు" అంటూ వుంటే ఇక అతనిలో అదే బలీయంగా నాటుకుపోతుంది. ఆ! నీవు బాల్యంలో ఉన్నపుడు నీకు ఎవరు ఏమి ఇవ్వరు! నీవు పెద్దవాడివి అయ్యేంతవరకు ఎదురుచూడాలి. నేను పెద్దవాడిగా ఎదిగిన తర్వాత ఏది కోరితే అది చెయ్యగలను అనుకుంటాడు" అది మంచిది కాదు. అతనిలో వికాసం దెబ్బతింటుంది. అలా అయితే పిల్లవాడు ఎదుగలేడు. అయితే బాలుడు కోరినదల్లా ఇచ్చిన మరునిమిషంలో మరొకటి కావాలంటాడు. అది వారి నైజం. అది కోరిక యొక్క తీరు. తృష్ణ అనేదానికి అంతం వుండదు. దానిక తృప్తి లేదు. అదే గనుక అతనికి ఏ మాత్రం విచక్షణ జ్ఞానం ఉన్నా, అతనికిలా చెప్పవచ్చును. "చూడు నీవు దీనికోసం చాలా యాగీ చేసావు, ఇపుడు దానిని కాదంటున్నావు. అదీకాకుండా మళ్లీ ఏదీ కావాలంటున్నావు". అఉడతడు తెలివిగలవాడైతే "అవును అందుకే నేను అలా చేయకూడదంటే నేను కోరింది నాకు ఇవ్వడం మంచిదేగా" అంటాడు.

ఈ భావముతోనే వారి యొక్క జీవితము పోషించబడుతుందని కొందరు భావిస్తారు. కోరికలను జయించడం అవసరం అని దానితో చెబితే "అందుకు తృష్ణను నెరవేర్చుకుని సంతృప్తి చెందడమే సులభమైన మార్గమని చెబుతారు". ఈవిధమైన వాదనే నిష్కలంకమైనదిగా కనిపిస్తుంది. కానీ అది కోరికలను జయించేందుకు సరైన మార్గం కాదు. వాంఛలను నెరవేర్చుకొనుటకు అదొక

సాకు మాత్రమే. పైగా దీనికెంతో జ్ఞానం కావాలి. చిన్న పిల్లలకైతే అది చాలా కష్టంతో కూడివుంటుంది. కావలసిందల్లా తృష్ణను జయించాలి. ఆ ప్రేరణలను జయించడం. అంతరాత్మ నుండి వీక్షించి విషయ గమనముల మార్పు చెందేలా ప్రారంభిస్తే అది అతి క్లిష్టమైనదైనప్పటికి సఫలము కావచ్చును. ఇలాంటి ప్రేరణలతో వాంఛిస్తే – ఉదా: పిల్లవాడు వాంఛలతో అలమటిస్తున్నప్పుడు భౌతికమైన అస్థిరమైన వస్తువుకు బదులుగా అంతకు మించిన ఉన్నత విషయములతో కృపగా వారిని సంతృప్తిపరచాలి. తృష్ణను గ్రహించడం, వాంఛ విషయ పరిజ్ఞానం, కోరికతో వున్న వ్యక్తిని ఎరుకతో – ఈ మార్గమును ప్రారంభించి, కష్టమైనప్పటికి క్రమేణ ఆ యిచ్ఛ విషయములపై పెంపొందును. లేక పదార్థ కేంద్రబిందువు దృష్టితో కోరికను నెరవేర్చడము అత్యంత బాధాకరమైనదే. ఉదా: బొమ్మను తయారుచేయాలనే నిర్ణయంతో దానిని తయారుచేయడంలో అనేక ఇబ్బందులు ఎదుర్కోవాలి. లేక స్థిరమైన దానికొరకు ఉన్నతమైన పట్టుకు అవసరమైన క్రీడను కొనసాగించే సంయమనమును ఆతనికి ఇవ్వవచ్చును.

ఆవిధంగా ఎవరైనా చేయాలంటే దానికి మిక్కిలి వివేకము, వివేచన, అత్యంత సహనం సహిష్ణత కావాలి. అయితే అది తప్పక నెరవేరితీరుతుంది. ఇలా ఏదో ఒక దానితో సంబంధం కలిగి వున్నపుడు అతి క్లిష్టమైన క్రీడలో కూడ విజయం తథ్యం లేక ఏదైనా ఒక కర్మతో అతి జాగ్రత్త, జాగరూకత, కావలసిన ఏకాగ్రతతో సునాయాసముగా ఆ పనిని నిర్వర్తించగలరు. స్థిరమైన ఇచ్ఛాశక్తితో అభ్యాసం చేస్తూ ఈ మార్గంలోకి నెట్టబడతారు. అపుడే అది ఫలించును. అన్య వస్తువుల నుండి విషయ సేకరణ నుండి దృష్టి మరలించబడును. సరైన దారిలో కొనసాగుటకు నిరంతరం జాగరూకత అత్యావశ్యకము. సులభమైనదేమీ కానప్పటికి తప్పకుండా ఫలించే మార్గము.

నిజమైన అవసరము కోరిక

సత్యావశ్యకత మరియు వాంఛ నడుమ ఉన్న సూక్ష్మమైన ఆ సన్నని రేఖ (అంచు)ను సరిహద్దులను కనుగొనడం చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది. అమోఘమైన అతిశయమైన చిత్తశుద్ధితో నిర్బంధించబడడం వలన నిజంగానే అనేక సమస్యలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది. కోరిక ద్వారా ప్రాణికశక్తి కలయికతో సాగడం జీవితంలో అతి ప్రాథమిక దారి – అయితే అది అత్యవసరము అయినా అది వాంఛనా లేక నిజముగా అత్యావశ్యకమైనదా అని ఎలా గుర్తిస్తారు? దానికోసం నిన్ను నీవు అతి జాగ్రత్తగా (తెలుసుకో) గమనించు, స్వల్ప మహాతరంగముల లాంటివి నీలో ఉత్పత్తి అయి ఇక అపుడు తప్పనిసరిగా అభీష్ట నెలకొని వుంటుంది. ఉదా: “ఈ ఆహారము నాకు అత్యంత అవసరమ”ని నీవంటావు. నమ్మకంగా ఊహిస్తావు. అదే వస్తువు అవసరమని భావిస్తావు. దానిని పొందడమే ఆవశ్యకతకు అర్థము అని నీవు కనుగొనెదవు. వాంఛనా లేక అవసరమా? అనేది నీవు తెలుసుకోవాలి, నిన్ను నీవు తెలుసుకుంటూ “అది నాకు అందకపోతే ఎలా ఏమి జరుగునని అడుగు, నిన్ను నువ్వే ప్రశ్నించుకో?” అపుడు “ఓహ్! ఇది అత్యంత జుగుప్సాకరమైనది” వెంటనే సమాధానం లభించి, ఇది పదార్థపరమైన అభీప్స అని నీకు తటస్థించును. సర్వ విషయాలు ఇలాగే ఉంటాయి. సమస్యలందు వెనుకడుగు వేస్తూ నీ వైపు దృష్టి సారించి ఇక ఆ వస్తువు మనము పొందగలమా అని అడుగు? మనము వీక్షిస్తే, ఆ క్షణములో ఏదైనా హర్షమైనది నీలో వెల్లివిరిసినట్లయితే స్పష్టంగా అది వాంఛే, మరొకవైపు నీతో ఏదో చెపుతుంది. “ఓహ్! అది నేను పొందలేనేమో’ అని ఇక ఆ వాంఛతో సంవేదనతో విచారగ్రస్తమవుతావు.

తృష్ణను త్యజించు

వాంఛలను సంతృప్తిపరచుటకన్నా వాటిని అధిగమించడంలో ఎంతో ఆనందం ఉంటుందని బుద్ధభగవానుడు అంటాడు. అనుభవము ద్వారా ప్రతి ఒక్కరు

దీనిని పొందవచ్చును, ఇది ఆసక్తి కలిగిన విషయం. చాలా ఆసక్తిదాయకం. తృష్ణను యిచ్ఛాపూర్వకంగా త్యజించినపుడు దాని స్థానంలో చైత్యపురుష సత్తాతో ఒకవిధమైన అంతరంగ సంబంధము నెలకొల్పబడును మరియు తృష్ణను సంతృప్తిపరచుటకన్నా మహోన్నతమైన హర్షమును అతను సంవేదించగలుగుతాడు. అంతేగాక సర్వసాధారణముగా యిచ్ఛను సంతృప్తిపరచడం వలన ఎల్లపుడు ఒకవిధమైన అసంతృప్తిని పొందుతారు. ఇందులో మినహాయింపు లేదు.

ఏవిధమైన చేదు అనుభవం లేకుండా ఎవరు కోరికను తీర్చుకొనజాలరు. పంచదారతో కూడిన తీపిపదార్థము ఎక్కువ మోతాదులో అతిగా తినడం వలన నీ నోరు చేదుగా అవుతుంది. ఇది అలాగే వుంటుంది. నిజాయితీతో కృషి సల్పవలయును. కోరికను ఒక ప్రక్కనుంచుకుని జయించినట్లుగా ఎవరూ నటించకూడదు. అలాంటపుడు సహజముగానే ఎవరైనా అసంతృప్తిగా వుంటారు. దానిని నీవు చిత్తశుద్ధితోనే జయించాలి.

అనువాదం : కవితా శ్రీధర్

From The Sunlit Path

★ ★ ★

భారతదేశము ప్రపంచ కల్యాణము కొరకు రక్షింపబడి తీరవలెను. ఏలయన, భారతదేశము మాత్రమే ప్రపంచమును శాంతికి నవ ప్రపంచ నిర్మాణమునకు కొనిపోగలదు.

శ్రీ/శ్రీమతి

కీ.శే. ప్రొ॥ మధుసూదన్ రెడ్డి గారు శ్రీ మాతారవిందుల తత్త్వము మరియు యోగా గురించి ప్రవచనాలు చేశారు. అంతేకాకుండా సుమారు 30 పుస్తకాలు రచించారు. అయితే అవన్నీ ఆంగ్ల మాధ్యమంలో వున్నవి.

వారిని తెలుగువారికి పరిచయం చేయడానికి మరియు వారి రచనల ద్వారా శ్రీ మాతారవిందుల తత్త్వము మరియు యోగా గురించి అవగాహన కల్పించడానికి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ హ్యూమన్ స్టడీ (Institute of Human Study) తరపున ఆరోదర్శన్ ట్రస్టు, **'నూతన దీపాలు'** అనే పేరుతో సంవత్సరానికి రెండు మార్లు (జూలై మరియు డిసెంబరు) పత్రికను ప్రచురిస్తుంది.

ఈ పత్రికలో ఇప్పటివరకు ప్రొ॥ రెడ్డి గారి రచనల అనువాదం మాత్రమే ప్రచురించాము. ఇప్పుడు ఇతర తెలుగు రచయితల శ్రీ మాతారవిందుల గురించి ఆముద్రితాలుగా ఉన్న వ్యాసాలను కూడా ప్రచురించాలని నిర్ణయించనైనది. ఇందుమూలముగా శ్రీ మాతారవిందుల గురించి మీరు వ్రాసిన ఆముద్రితాలుగా ఉన్న వ్యాసాలను ఈ దిగువ ఇవ్వబడిన ఈ-మెయిల్ ద్వారా అందజేసినచో వాటిని **'నూతనదీపాలు'** పత్రికలో ప్రచురించగలము.

కృతజ్ఞతలతో...

శ్రీ మాతారవిందుల సేవలో

కార్యదర్శి

ఐ.హెచ్.యస్. హైదరాబాదు.

Mail Id: ihs_hyd@yahoo.com

BOOKS WRITTEN BY PROF. V. MADHUSUDAN REDDY

1. SRI AUROBINDO'S PHILOSOPHY OF EVOLUTION
2. MANIKIND ON THE MARCH (THE MOVEMENT)
3. SAPPHIRES OF SOLITUDE (POEMS).
4. CELEBRATION FUTURE : THE NEXT MILLENNIUM
5. SAVITRI : EPIC OF THE ETERNAL
6. META-HISTORY
7. THE UNIVERSITY OF TOMORROW
8. AVATARHOOD AND HUMAN EVOLUTION
9. VALUES AND VALUE THEORIES
10. YOGA OF THE RISHIS
11. CHAMPAKLAL: LION OF THE LIGHT AND LOVE
12. NOLINIDA: A LOVING TRIBUTE
13. 7 STUDIES IN SRI AUROBINDO
14. INTEGRAL YOGA PSYCHOLOGY
15. FOOTNOTES TO THE FUTURE
16. TOWARDS A GLOBAL FUTURE:
    AGENDA OF THE THIRD MILLENNIUM
17. THE VEDIC EPIPHANY:
    VOL.I THE VEDIC VISION
18. VOL.II THE VEDIC ACTION
19. VOL. II THE VEDIC FULFILMENT
20. BEYOND RELIGION
21. PURUSHOTTAMA YOGA
22. THE ALCHEMY OF HER GRACE

BOOKS EDITED:

1. THE FLAME OF TRUTH
2. NOLINI - ARJUNA OF OUR AGE
3. EDUCATION AND SOCIETY
4. TOWARDS ETERNITY
5. ETERNITY IS BORN

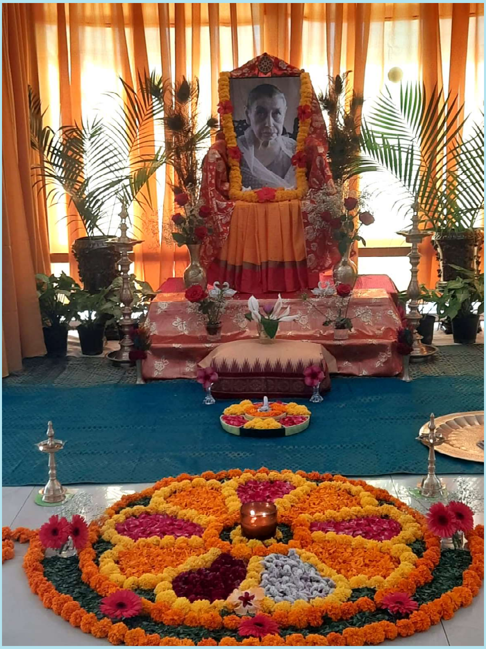

Durgashtami Pooja
2023

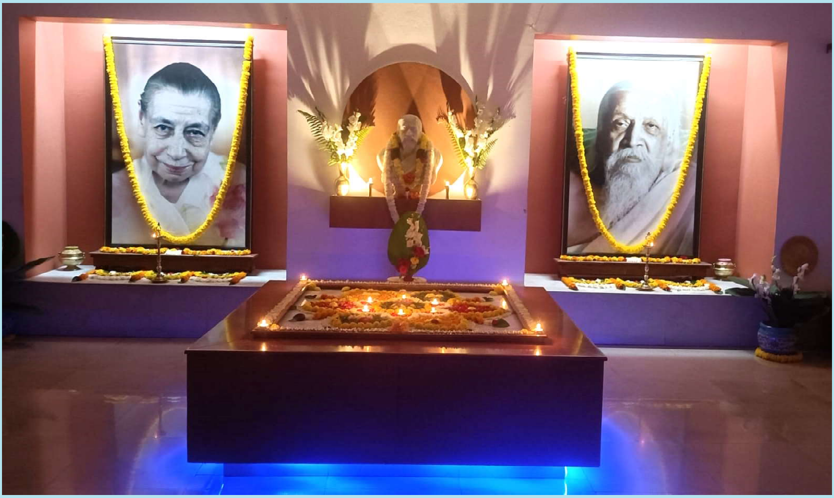

New Year's Day 2024

కీ॥శే॥ ప్రొ. వి. మధుసూదన్‌రెడ్డి గారు

జన్మదినం: 25.07.1926 **నిర్యాణం : 09.12.1996**

జన్మస్థలం : పోచంపల్లి, నల్గొండ జిల్లా

★ ★ ★

డా॥ మధుసూదన్ రెడ్డి గారు ఫిలాసఫీ ఆచార్యులుగా ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలో 30 సం॥లు పనిచేశారు. ఎన్నో దేశాలలో శ్రీ అరవిందుల గురించి ప్రసంగించారు.

ప్రొ॥ మధుసూదన్‌రెడ్డి గారు, శ్రీమాతారవిందుల భక్తుడిగా వారి సాహిత్యాధ్యయనం చేసి, వారి తత్త్వం మరియు యోగా గురించి 27 గ్రంథాలు వ్రాసారు. వారి ఆశీస్సులతో క్రింది సంస్థలను స్థాపించారు.

మానవాధ్యయన సంస్థ

శ్రీ అరబిందో ఇంటర్నేషనల్ స్కూలు

మాతృదర్శన్ ట్రస్టు

ఆరోదర్శన్ ట్రస్టు

శ్రీ అరబిందో ఆనందమయి ట్రస్టు

సర్వీస్ ట్రస్టు

శ్రీ అరబిందో ఉద్యమాన్ని విజయవంతంగా నడుపుటలో తన సర్వస్వాన్ని ధారపోసారు.